

Fővárosi Ítélőtábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.061/2023/7.

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság a Dr. Nyitrai Károly Ügyvédi Iroda (1013 Budapest, Váralja u. 15. IV. em. 4., ügyintéző: dr. Nyitrai Károly ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Felperes1 jogi képviselőjének címe) **felperesnek**, a dr. Fazekas István egyéni ügyvéd (Alperes1 jogi képviselő címe) által képviselt **Alperes1** (Alperes1 székhely címe.) **alperes** ellen elmaradt munkabér iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 14.M.70.189/2022/14. sorszámú ítélete ellen a felperes által 15. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 19.700 (tizenkilencezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 63.265 (hatvanháromezer-kettőszázhatvanöt) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felperes 2015. szeptember 14. napjától állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban, majd 2020. július 1. napjától munkaviszonyban, oktató munkakörben.

[2] Az alperes - a koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybevételéről szóló 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet rendelkezései alapján eljárva - 2021. november 16. napján írásban tájékoztatta a felperest arról, hogy abba a foglalkoztatotti körbe sorolta, akinek a védőoltást, illetve a védőoltás első dózisát 2021. december 15. napjáig kell felvennie. A felperes az oltást 2021. december 15. napjáig nem vette fel és nem rendelkezett annak felvétele alóli mentességet biztosító orvosi szakvéleménnyel, valamint az Emberi Erőforrások Minisztere által különös méltánylást érdemlő esetben kiadott mentesítéssel. Az alperes 2021. december 20-án újabb felhívást küldött a felperes részére a védőoltás december 30-ig való felvételére és tájékoztatta a mulasztás jogkövetkezményeiről is, a felperes a felhívást 2022. január 3. napján vett át.

[3] A felperes 2021. december 22. és december 31. napja között szabadságon volt, mentesült a munkavégzési kötelezettség alól. Az 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet 2021. december 22-i módosítását követően az alperes 2021. december 23-án postai úton felhívást küldött ki a felperes részére, melyet a felperes 2021. december 28-án vett át. Ebben az alperes pontosította a 2021. december 20. napján küldött alperesi felhívást oly módon, hogy tájékoztatta a felperest a Korm. rendelet újonnan beiktatott 2/B.§-ában foglaltakról: arról, hogy aki a védőoltást 2021. december 15. napjáig nem vette fel, 2022. január 3. napjától fizetés nélküli szabadságon van. Felhívta a felperest, hogy 2021. december 30. napjáig a védőoltás felvételét igazolja, illetve azt vegye fel. A felperes válaszában tájékoztatta az alperest arról, hogy mentesítési kérelmet nyújtott be az Minisztériumlához, a minisztérium a kérelmet 2022. január 11. napján kelt határozatával elutasította.

[4] A felperes 2022. január 3. napjától 2022. március 15-ig fizetés nélküli szabadságon volt.

Kereset és ellenkérelem

[5] A felperes keresetében elsődlegesen a 2022. január 3-tól 2022. február 28-ig terjedő időtartamra 790.812.- forint, másodlagosan a 2022. január 3-tól január 18-ig terjedő időre 199.312.- forint munkabér és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 146. § (1) bekezdése, másodlagosan az Mt. 148. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Hivatkozásképpen előadta, hogy 2021. december 22-31. között szabadságát töltötte, mely időszak alatt a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség alól az Mt. 55. § (1) bekezdés l) pontja és az Mt. 124. § (3)-(4) bekezdése alapján mentesült. A Korm. rendelet az oltási kötelezettség teljesítésére több különböző feltételtől függő és egymástól különböző határidőt állapít meg, mely határidőket a rendelet 2. § (12) bekezdése nem különbözteti meg. A rendelet 2. § (12) bekezdése értelmében, ha a munkavállaló a határidő leteltét megelőzően a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól mentesült, akkor annak megszűnését követő harminc napon belül kell a kötelező védőoltást, illetve két dózisú vakcina esetén annak első dózisát felvenni. Mivel a felperes 2022. december 22-31. napja között szabadságát töltötte, melynek folytán mentesült a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség alól, a

rendelet 2/B. § (3) bekezdésében megállapított 2022. december 30-i határidő még nem telt le, így a rendelet 2. § (12) bekezdése szerint a felperes a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség alóli mentesülés megszűnését követő harminc napon belül, azaz 2022. január 29. napjáig volt köteles a kötelező védőoltást felvenni. 2022. január 29-e után az alperesnek - leghamarabb 2022. január 30-án - a rendelet 2. § (7) bekezdése alapján ismételt fel kellett volna hívnia írásban a felperes a figyelmét a védőoltás felvételére 15 napos határidő tűzésével. Ezen kötelezettségnek az alperes nem tett eleget, így az alperes jogellenesen állapította meg, hogy a felperes 2022. január 3. napjától fizetés nélküli szabadságon lett volna. Erre tekintettel az az alperes köteles részére az állásidőre járó bért megfizetni.

[6] Másodlagos kereseti kérelme vonatkozásában előadta, hogy a Korm. rendelet értelmében, ha valaki nem vette fel december 15-ig az oltási kötelezettségnek megfelelően a védőoltást, a 2. § (7) bekezdés szerint ki kellett adni a póthatáridőre való felhívást. Amennyiben pedig a póthatáridő alatt mentesült a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség alól, akkor alkalmazni kellett a Korm. rendelet 2. § (12) bekezdését. Ehhez képest változott december 22-én a jogszabály, ami csak a 2. § (7) bekezdés vonatkozásában állapít meg speciális szabályt, de érintetlenül hagyja a (12) bekezdést. Az újonnan beiktatott 2/B. § (3) bekezdésben meghatározott, a 2021. december 31. napjáig terjedő határidőt megelőzően a munkavégzés alól mentesülő munkavállaló esetében is alkalmazni kell a 2. § (12) bekezdését. Legrosszabb esetben is a január 3. napját követő 15 nap elteltével lehetett volna a felperes számára fizetés nélküli szabadságot megállapítani.

[7] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy a felperes tévesen értelmezi a vonatkozó jogszabályokat: a felperesre irányadó rendelet szerinti oltási kötelezettség teljesítésének határideje 2021. december 15. napja volt, tehát a felperes munkavégzési kötelezettség alóli mentesülésének időtartama nem előzte meg a rendelet szerinti oltási kötelezettségének a 2021. december 15-i határidejét. A Korm. rendelet 2. § (12) bekezdésének rendelkezései azokra a foglalkoztatottakra vonatkoznak, akik a rendelet szerinti oltási kötelezettség teljesítésének határidejét megelőzően mentesültek a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól. Az alperes arra is hivatkozott, hogy a mérlegelési jogköre nem volt, a tájékoztatásokat határidőben postára adta, a felperes a jogszabály erejénél fogva 2022. január 3-tól fizetés nélküli szabadságon volt.

Az elsőfokú bíróság döntése

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A határozat indokolása szerint a koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybeviteléről szóló 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet és az annak módosításáról szóló 734/2021. (XII. 21.) Korm. rendelet 2021. december 22-i változtatásai alapján a rendelet 2. § (12) bekezdésének előírásai azokra a foglalkoztatottakra vonatkoznak, akik a rendelet szerinti oltási kötelezettség teljesítésének határidejét megelőzően mentesültek a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól. A felperes nem tartozik ebbe a körbe. A felperesre irányadó oltási kötelezettség teljesítésének határideje 2021. december 15. napja volt, a felperes pedig csak az

ezt követő időre, 2021. december 22. és 2021. december 31. között mentesült a munkavégzési kötelezettség alól szabadságára tekintettel. A felperes munkavégzési kötelezettség alóli mentesülésének időtartama tehát nem előzte meg a rendelet szerinti oltási kötelezettségének a 2021. december 15-i határidejét. Az elsőfokú bíróság rögzítette, annak, hogy a felperes a 2021. december 20. napján kelt alperesi felhívást későbbi időpontban vette át, mint a 2021. december 23-i alperesi felhívást, érdemi jelentősége nem volt. A Korm. rendelet 2. § (12) bekezdése az oltási kötelezettség teljesítésének határidejéről rendelkezik, nem pedig annak pótnapjáról vagy a további felhívás körülményeiről. Így a felperes jogszerűen volt 2022. január 3. napjától fizetés nélküli szabadságon.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[9] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek való helyt adást. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a 2021. december 22. napjától hatályos 599/2021. (X. 28.) Korm. rendelet 2. § (7) és (12) bekezdésébe ütközik. A rendelet az oltási kötelezettség teljesítésére több különböző feltételektől függő és egymástól különböző határidőt állapít meg: ilyen határidő a rendelet 2. § (1) bekezdés aa) pontjában meghatározott 2021. december 15-i határidő, illetve a rendelet 2. § (7) bekezdése által előírt további 15 napos határidő is. A rendelet 2.§ (12) bekezdése nem tesz különbséget a két határidő között. Az elsőfokú bíróság az indokolásban tényként kezelte, hogy a rendelet 2. § (12) bekezdése kizárólag a 2. § (1) bekezdés aa) pontja szerinti határidőre utal, ugyanakkor ezt a következtetést semmivel sem indokolta meg, és ezt a rendelet szövege sem támasztja alá. Észrevételezte, hogy a rendelet 2021. december 22-től hatályos 2/B. § (1) bekezdése is csak arról rendelkezik, hogy a rendelet 2. § (7) bekezdését a hivatkozott paragrafusban meghatározott eltéréssel kell alkalmazni, illetve a rendelet 2. § (12) bekezdése továbbra is hatályos maradt. Utóbbi rendelkezés - álláspontja szerint - abban az esetben is alkalmazandó, amennyiben az érintett alkalmazott a 2021. december 30-ában meghatározott határidő lejártá előtt mentesült a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség alól. Ez pedig a felperesre is irányadó volt, aki nem vitásan 2021. december 22-31. között szabadságát töltötte, így mentesül a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség alól, és a rendelet 2/B. § (3) bekezdése által megállapított 2022. december 30-i határidő még nem telt le. Mindezekből következően a felperes a rendelet 2. § (12) bekezdése szerint a munkavégzési és a rendelkezésre állási kötelezettség alóli mentesülés megszűnését követő 30 napon belül – 2022. január 29. napjáig – volt köteles a kötelező védőoltást felvenni. Az alperesnek 2022. január 29-e után – leghamarabb 2022. január 30-án – a rendelet 2. § (7) bekezdése alapján ismételt fel kellett volna hívnia a felperes figyelmét a védőoltás felvételére 15 napos határidő tűzésével. Ezen kötelezettségének az alperes nem tett eleget, így az alperes jogellenesen állapított meg a felperes részére 2022. január 3. napjától fizetés nélküli szabadságot. A másodlagos fellebbezési kérelem alapja pedig az, hogy legalább a 2022. január 3-án átvett és 15 napos határidőt tartalmazó alperesi levél kézhezvételét követő 15 napon belül állhatott volna be a felperes esetében a fizetés nélküli szabadság.

[10] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a helyes jogi következtetésre jutott, az ítélete megfelel a jogszabályoknak.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[12] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megfelelő jogszabályi rendelkezések helytálló értelmezésével érdemben helyes ítéletet hozott, ezért azt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[13] Abban a jogkérdésben kellett állást foglalni az eljáró bíróságoknak, hogy ha a felperes 2021. december 20-33-ig szabadság miatt mentesült a munkavégzés alól, akkor az oltási kötelezettség ideje meghosszabbodott-e a mentesülést követő harminc nappal, azaz alkalmazandó-e a felperesre a rendelet 2§ (12) bekezdése, illetve hogy a munkáltató tájékoztatási kötelezettsége és annak átvételi ideje milyen jelentőséggel bír az oltási kötelezettség határideje szempontjából.

[14] Az 599/2021. (XII. 28.) Korm. rendelet 2021. december 21-ig hatályos rendelkezései az alábbiak voltak: a 2. § (1)-(2) bekezdései előírta, hogy az a foglalkoztatott, aki e rendelet hatálybalépése előtt nem vette fel a SARS-CoV-2 koronavírus elleni védőoltást (a továbbiakban: védőoltás), az állampolgárok egészségének és életének megóvása és a közfeladatok akadálytalan ellátása érdekében köteles - a (3) bekezdés szerinti mentesítés kivételével -

a) egydózisú oltóanyag esetén a védőoltást, kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás első dózisát

aa) 2021. december 15. napjáig felvenni, ha a munkavégzés során ügyfelekkel rendszeresen találkozik,

ab) 2022. január 31. napjáig felvenni, ha nem tartozik az aa) alpont alá,

b) kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás második dózisát az oltóorvos által meghatározott időpontban felvenni. A munkáltató állapítja meg, hogy a foglalkoztatott az (1) bekezdés a) pont aa) alpontja vagy ab) alpontja szerinti foglalkoztatotti körbe tartozik-e, és erről 2021. november 15. napjáig elektronikus úton (ideértve az e-mail használatát) vagy papír alapon tájékoztatja a foglalkoztatottat. A tájékoztatásnak ki kell terjednie a védőoltás elmaradásának lehetséges jogkövetkezményeire is.

A (7) bekezdés szerint azt a foglalkoztatottat, aki a védőoltást nem vette fel az (1) bekezdés a), illetve b) pontjában vagy a (12) bekezdésben meghatározott határidőig, a munkáltató felhívja, hogy a védőoltást a felhívástól számított 15 napon belül vegye fel, és annak felvételét az (5) bekezdésben meghatározott módon igazolja, vagy a (4) bekezdés szerinti orvosi szakvéleményt mutassa be. A (8) bekezdés úgy rendelkezik, hogy ha a foglalkoztatott a védőoltást a (7) bekezdés szerinti határidőn belül nem vette fel, vagy a (4) bekezdés szerinti orvosi szakvéleményt nem mutatta be, a foglalkoztatott részére a munkáltató fizetés nélküli

vagy illetmény nélküli szabadságot (a továbbiakban együtt: fizetés nélküli szabadság) rendel el. A (12) bekezdés szerint az a foglalkoztatott, aki az e rendelet szerinti oltási kötelezettség teljesítésének határidejét megelőzően mentesül a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól, a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítés alóli mentesülés megszűnését követő harminc napon belül köteles egydózisú oltóanyag esetén a védőoltást, kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás első dózisát felvenni.

[15] A Korm. rendelet a 734/2021. (XII. 21.) Korm. rendelet 1. §-a folytán 2021. december 22-től módosult és beiktatásra került a 2/B. §. Ennek (1)-(2) bekezdései szerint az 1. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti intézmény azon foglalkoztatottja tekintetében, akinek vonatkozásában a munkáltató a 2. § (2) bekezdése szerint megállapította, hogy a 2. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja hatálya alá tartozik (e § alkalmazásában a továbbiakban: foglalkoztatott), a 2. § (7) és (8) bekezdését az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Ha a foglalkoztatott 2021. december 15. napjáig a védőoltást nem vette fel, a foglalkoztatott - a (4) és a (7) bekezdésben foglaltak kivételével - az intézmény dolgozói és tanulói egészségének és életének megóvása érdekében 2022. január 3. napjától

a) fizetés nélküli szabadságon van, és

b) a köznevelési intézmény, illetve a szakképző intézmény, valamint egyéb, a munkavégzéssel összefüggő intézmény területére egy, a saját költségére elvégeztetett, 72 óránál nem régebbi és az egészségügyi szakmai szabályoknak megfelelő, molekuláris biológiai vizsgálat - SARS-CoV-2 PCR teszt - negatív eredményének igazolásával léphet be.

A (3) bekezdés előírja, hogy azt a foglalkoztatottat, aki a védőoltást nem vette fel 2021. december 15. napjáig, a munkáltató felhívja, hogy 2021. december 30. napjáig

a) a védőoltást vegye fel, és

b) annak felvételét a 2. § (5) bekezdésében meghatározott módon igazolja, vagy a 2. § (4) bekezdése szerinti orvosi szakvéleményt mutassa be.

A (4) bekezdés szerint a (2) bekezdésben foglaltak alól mentesül az a foglalkoztatott, aki 2021. december 30. napjáig a védőoltás felvételét a 2. § (5) bekezdésében meghatározott módon igazolja, vagy a 2. § (4) bekezdése szerinti orvosi szakvéleményt bemutatja.

A (6) bekezdés előírja, hogy a munkáltató az e § hatálybalépését követő napon elektronikus úton vagy papír alapon tájékoztatja a foglalkoztatottat a védőoltás (3) bekezdés szerinti felvételének kötelezettségéről, a védőoltás felvételének igazolásáról, valamint a védőoltás elmaradásának lehetséges jogkövetkezményeiről.

A (7) bekezdés szerint különös méltánylást érdemlő esetben az emberi erőforrások minisztere a járványügyi és köznevelési szempontokra tekintettel - az Operatív Törzs javaslatának figyelembevételével - a foglalkoztatottat mentesítheti a (2) bekezdés szerinti jogkövetkezmények alól.

[16] A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (1)-(2) bekezdései szerint a jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatályba lépését követően

a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint

b) megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

[17] Magyarország Alaptörvényének 28. cikke úgy rendelkezik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

[18] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a jogszabály és a jogszabály módosítás az oltási kötelezettség teljesítésének idejét nem változtatta meg, az a felperes esetében továbbra is 2021. december 15. napja volt. Ehhez képest az ezt követően bekövetkezett szabadság miatti rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés irreleváns az oltási kötelezettség teljesítése szempontjából. A Korm. rendelet és annak 2021. december 22-i módosításának nyelvtani, kontextuális, logikai, történeti, teleologikus, és Alaptörvénynek megfelelő értelmezése egyaránt ezt támasztja alá. A Korm. rendelet 2.§ (7)-(8) és (12) bekezdéseiből egyaránt az következik, hogy a 2.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott határidő, azaz 2021. december 15. napja az oltási kötelezettség teljesítésére előírt határidő. Ezt egyértelműen megerősítik a 2021. december 22-től hatályos 2/B.§ (1)-(3) bekezdései, amelyek végig a 2021. december 15-i határidőt elmulasztásának jogkövetkezményeit szabályozzák és ehhez képest állapítják meg a január 3-tól ex lege elrendelt fizetés nélküli szabadságot. A 2/B. § (2) és (4) bekezdésének együttes értelmezése is alátámasztja, hogy a december 30-i határidőn belüli felvétel mentesüléssel jár, az tehát nem az oltási kötelezettség teljesülésének határideje, hanem mentesülési szabály, az oltási kötelezettség megsértésének jogkövetkezményei alóli kivétel. A Korm. rendelet a 2021. december 22-i módosítás eredményeképpen mindösszesen annyiban változott, hogy a jogszabály módosítás folytán már nem a munkáltató rendeli el a fizetés nélküli szabadságot a felhívástól számított 15 nap elteltével, hanem a fizetés nélküli szabadság elrendelését és annak kezdő időpontját a jogszabály ex lege meghatározza oly módon, hogy január 3-ától az a foglalkoztatott, aki 2021. december 15. napjáig jogszabályi kötelezettsége ellenére nem vette fel a védőoltást, illetve annak első dózisát, 2022. január 3-tól fizetés nélküli szabadságon van, kivéve, ha a jogszabályban meghatározott mentesülési ok áll fenn esetében, vagy 2021. december 30. napjáig a védőoltás felvételét a jogszabályban meghatározott módon igazolta. A 2021. december 15. és 2021. december 30. közötti időszakban bekövetkezendő esetleges rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés irreleváns az oltási kötelezettség teljesítése szempontjából. Ezt támasztja alá a jogszabály nyelvtani, kontextuális, logikai, történeti és teleologikus értelmezése, az is, hogy ily módon a munkavállalók megakadályozhatnák az oltási kötelezettség betartását és jogkövetkezményeinek alkalmazását utólagos szabadság vagy betegállomány útján. A vitatott jogszabályi rendelkezés világjárvány idején az iskolában tanuló gyermekek és ott dolgozó munkavállalók, rajtuk keresztül az egész társadalom életét, egészségét, biztonságát hivatott szolgálni, melyet igazol a Korm. rendelet 2.§ (1) bekezdésében szabályozott cél: az állampolgárok egészségének és életének megóvása és a közfeladatok akadálytalan ellátása. Egyébiránt a karácsonyi ünnepek időszaka jellemző szabadságolási időszak. Az Alkotmánybíróság 3128/2022. (VI. 01.) AB határozatában is megállapította, hogy a járványügyi intézkedések - köztük a kötelező védőoltások - céljának alapjogi eredője az élethez való jog intézményvédelmi oldala, tehát az állam életvédelmi kötelezettsége. A jogalkotó akarata nem irányulhatott arra, hogy világjárvány idején a karácsonyi szabadságok folytán az oltási kötelezettség ideje meghosszabbodjon.

[19] A Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.064/2023/6. számú határozatában is megállapította, hogy a 2021. december 15-i határidő a releváns a mentesülés szempontjából. A hivatkozott perben a felperes éppenhogy ezen időpontban volt keresőképtelen beteg.

[20] Az alperes a jogszabály által előírt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, a fizetés nélküli szabadság kezdetének időpontját a jogszabály határozza meg, erre nézve az alperesi tájékoztatás átvételének időpontja irreleváns.

[21] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Záró rész

[22] A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összege az alperes költségfelszámításán és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésén alapul.

[23] A tárgyi költségfeljegyzési jogos perben le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán megfizetni nem köteles, az alól a Pp. 95.§ (1) bekezdése alapján mentesül. A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul.

[24] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2023. június 1.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kulisity Mária s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.
bíró

